

РЕШЕНИЕ

№ 351

гр. Пещера, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕЩЕРА, II ГР. СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Велина Ив. А.

при участието на секретаря Тодорка Т. Даракчиева
като разгледа докладваното от Велина Ив. А. Гражданско дело № 20225240100754 по описа за 2022 година

Делото е трудово. Предявен е иск за отмяна на дисциплинарно наказание “Предупреждение за уволнение”.

В исковата си молба ищцата Ц. Г. Б. от гр. Брацигово против ответника „ИНФРАСТРОЙ“ ЕООД гр. Брацигово, представлявано от Димитър Велев, твърди, че оспорва Заповед № 26 от 08.06.2022 година на управителя на ответното дружество, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ЗА УВОЛНЕНИЕ“, с вменено нарушение на трудовата дисциплина като счита същата за нищожна, издадена от некомпетентен орган без съответната представителна власт, алтернативно за незаконосъобразна, тъй като заповедта немотивирана, а освен това и неправилна и нецелесъобразна. Твърди, че управителят на ответното дружество не можел сам без изрично съгласуване с Кмета на Община гр. Брацигово да ѝ налага каквото и да е дисциплинарно наказание, тъй като е второстепенен разпоредител с бюджет при Община-Брацигово, което било самостоятелно основание за отмяна на атакуваната заповед. Сочил, че в атакуваната заповед липсвали мотиви, което я поставяло в невъзможност да разбере какво точно нарушение на трудовата дисциплина и в кой момент е извършено от нея. Освен посоченото управителят изобщо не бил съобразил тежестта и характера на евентуално извършеното дисциплинарно нарушение с тежестта на наложеното дисциплинарно наказание. Моли да се постанови

решение ,с което да се отмени изцяло атакуваната Заповед № 26 от 08.06.2022 година на управителя на ответното дружество като неправилна и незаконосъобразна.В подкрепа на твърденията и исканията си сочи доказателства.Претендират се и направените по делото разноси.

В указания от съда срок от ответната страна е депозирала писмен отговор ,в който ответникът е оспорил предявеният иск с твърдения ,че е налице договор за управление на „Инфрастой“ ЕООД гр.Брацигово по чл.141,ал.1,2 и 7 от ТЗ от 02.11.2020 година ,в който са разписани правомощията на управителя на дружеството ,поради което изложеното в исковата молба за липса на компетентност на управителя за налагане на дисциплинарни наказания на работници и служители на дружеството е неоснователно.Сочи още ,че атакуваната заповед е в предвидената от закона форма ,като считат същата за мотивирана ,както и ,че са спазили предвидените в чл.195 от КТ изисквания.Твърдят още ,че са искани писмени обяснения от служителя по реда на чл.193 от КТ като били спазени и сроковете по чл.194 от КТ.Моли да се постанови решение ,с което да се отхвърли предявения иск.Претендират се направените по делото разноси .В подкрепа на твърденията и исканията си сочат доказателства.

Въз основа на събраните по делото доказателства ,преценени поотделно и в тяхната съвкупност във връзка с твърденията,възразенията и доводите на страните и при съобразяване с разпоредбите на чл.235 и сл.от ГПК,съдът приема за установено следното:

Със заповед № 26 от 08.06.2022 година управителят на „Инфрастой“ ЕООД гр.Брацигово е наложил на ищцата Ц. Б. заемаща длъжността „Организатор работа с клиенти за просрочени вземания“ дисциплинарно наказание “Предупреждение за уволнение” за виновно извършени от нея нарушения на трудовата дисциплина,описани в констативно съобразителната част (мотивационната част) .В мотивите на заповедта са изложени обширни и пространствени детайли за действия и случки от работното ежедневие на ищцата като най-общо същите могат, според настоящия състав да бъдат обобщени по следния начин:1./ **на 11.04.2022 година** около 16:30 часа и непосредствено след този час „викали ли сте на висок глас на служителите С.Й. и И.К. и нареждали ли сте да се качат на ет.2 в стаята на гл.счетоводител като по този начин създавали ли сте

напрежение и пречили сте на служителките да изпълняват качествено своите задължения. На същата дата държала ли се е непристойно и неуважително с управителя и /или с главната счетоводителка на дружеството, след предоставена заповед № 15 от 11.04.2022 година за налагане на дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, с което е извършено нарушение на трудовата дисциплина – неизпълнение на други трудови задължения предвидени в закони и други нормативни актове – чл.187, ал.1 т.10 от КТ; 2./ на **19.04.2022 година** около 10:30 часа проявила ли е неетично поведение към колежките си К. РА. и Д. Б. както и неуважително, неетично отношение към управителя на дружеството, с което извършила неизпълнение на други трудови задължения предвидени в закон и други нормативни актове, в правилника за вътрешния ред или определени при възникване на трудовото правоотношение – чл.187, ал.1, т.10 от КТ и 3./ на **26.04.2022 година** не се явила на работа като на 04.05.2022 година подала заявление до управителя за ползване на един ден платен годишен отпуск, но на 09.05.2022 година е получила резолюция „не“, с което отпускът не е бил разрешен, с което е извършено нарушение на чл.187, ал.1, т.1 от КТ. Заповедта е връчена на лицето лично срещу подпис на 13.06.2022 година като служителят е отразил, че не е съгласен с изложеното в заповедта, но се разписва.

Като писмени доказателства по делото са приети: длъжностна характеристика; копие от трудова книжка; болничен лист Е 20212963896 от 19.04.2022 година; болничен лист № Е20220991698 от 03.05.2022 година; болничен лист № Е20221614895 от 23.05.2022 година, ведно с медицинска документация; молба от 19.04.2022 година заявление с вх. № 703 от 18.04.2022 година; Заповед № 35 от 22.06.2022 година писмо с изх. № 447 от 22.06.2020 година, от които се установява, че на ищцата е била връчена, срещу подпис утвърдена длъжностна характеристика с ясно разписани задължения и отговорности присъщи за длъжността „Организатор, работа с клиенти за просрочени вземания“ в дружеството „Инфрастрой“ ЕООД гр. Брацигово. Видно от приетото копие от трудова книжка на ищцата от 29.06.1998 година е отразено вписване на трудов договор на същата с „Инфрастрой“ ЕОО гр. Брацигово на длъжност „счетоводител“. Установява се още, че на 19.04.2022 година на ищцата е бил издаден болничен лист за временна неработоспособност (първичен) за периода от 18.04.2022 година до 21.04.2022 година поради общо заболяване с отразена диагноза „увреждане

на нервни коренчета и прексуси неуточнено“.Впоследствие на 03.05.2022 година е издаден болничен лист за временна неработоспособност на ищцата за периода от **27.04.2022 година до 21.05.2022 година (първичен)** поради общо заболяване с диагноза „увреждане на междупрешленните дискове в шийния отдел с радикулопатия“ като е издаден още един болничен лист за продължаване на временната неработоспособност до 10.06.2022 година като с оглед издаденият ѝ болничен лист с молба от 19.04.2022 година ищцата е поискала разрешеният ѝ платен годишен отпуск да бъде прекратен.

Като писмени доказателства по делото са приети :договор за възлагане на управление № Д-109 от 02.11.2020 година; докладни ,заявление от 04.05.2022 година; писмени обяснения ;писма;трудов договор ,ведно с допълнително споразумение към трудов договор ,от които се установява ,че от 29.12.1998 година е възникнало трудово правоотношение между „Инфрастрой“ ЕООД гр.Брацигово и Ц. Г. Б.,като с допълнително споразумение № 4 от 01.04.2022 година ищцата е заела длъжността "Организатор работа с клиенти за просрочени вземания „ за неопределен срок и при пълно работно време,считано от 01.04.2022 година.Договорено е основно трудово възнаграждение от 710 лева и по 0.6% за всяка година трудов стаж и професионален опит.Установява се още ,че от ищцата са били искани обяснения за различни нейни действия и по конкретно за поведението ѝ на 11.04.2022 година след 16:30 часа в административната сграда на „Инфрастой“ ЕООД гр.Брацигово ,находяща се в гр.Брацигово ,ул.“Васил Петлешков“ № 33 като са искани и обяснения по чл.193 от КТ и за това ,че на 26.04.2022 година не се е явила на работа ,а на 04.05.2022 година е депозирала заявление до управителя за разрешение за ползване на 1 работен ден ,считано на 26.04.2022 година ,на която молба имало поставена резолюция за отказ „не“ като такива обяснения са били депозирани от ищцата съответно на 18.04.2022 година и на 23.05.202 година.Установява се още ,че на 02.11.2020 година между „Инфрастрой“ ЕООД гр.Брацигово представлявано от кмета Надежда Казакова, съгласно решение № 151 по протокол № 13 от 25.09.2020 година на ОбС гр.Брацигово ,в качеството на възложител и Димитър Ангелов Велев в качеството на управител е сключен договор за възлагане на управление ,по силата на който възложителят е възложил на управителя да представлява и управлява дружеството „Инфрастрой“ ЕООД гр.Брацигово като управителят на

дружеството има право да сключва ,изменя и прекратява трудови договори със служители и работници в дружеството ,да налага дисциплинарни наказания ,да стимулира и командирова персонала на дружеството при спазване на действащото законодателство.

Със заявление от 04.05.2022 година Ц. Г. Б. заемаща длъжността „Организатор работа с клиенти за просрочени вземания“ в Инфрастрой“ ЕООД гр.Брацигово е поискала от работодателя разрешение за ползване на 1 ден платен годишен отпуск считано на 26.04.2022 година като върху заявлението е положена резолюция „Не“ с дата 09.05.2022 година и е издадена заповед № 39 от 16.05.2022 година ,в която е отразено Разрешавам на основание чл.187,ал.1,т.1 –неявяване на работа /самоотлъчка/ дни 0 за времето от 26.04.2022 година до 26.04.2022 година и подпис на управител на дружеството.

По делото са разпитани като свидетели Д. Г. Б.,М. А. Б.,В.Б.К. и К. А. РА..

СВ. Б. в показанията си сочи,че е работила в ответното дружество, в периода от 2016 г. до 14.09.2022 г. на длъжност „Касиер-счетоводител“.В тази връзка познава лицето Ц. Б. ,но я познавала и като съседка.Свидетелката докато работела в ответното дружество изпълнявала функции „Личен състав“ – изходиране и входиране на документи , входящ и изходящ дневник, както и отразяване на отпуски, болнични. Досиетата на работещите в дружеството се съхранявали в кабинет „Каса счетоводство“ - кабинета, в който свидетелката работила. Не си спомня конкретната дата за наказанието на ищцата,но си спомня ,че тя е следвало да я връчи като длъжностно лице. Не си спомня и съдържанието на заповедта за наказание. Не си спомня факта Ц. Б. да е ползвала отпуск на 26-ти април. Докато работила в „Инфрастрой“, свидетелката издавала заповедите, въз основа на молби или заявления за отпуск от съответния служител или работник. Те минавали през пряк ръководител и управител. Прекият ръководител резолирал молбата или заявлението. Задължително посочените документи (молба или заявление) идвали резолирани от пряк ръководител и тогава свидетелката издавала заповедите. Механизмът бил следният: лицето пуска заявление, то отива при прекия ръководител.Свидетелката била в пряко подчинение на „Главния счетоводител“ като Администрацията били подчинени на главния ръководител. В нейния случай пряк ръководител й бил В.К.. За лицето Ц. Б.

не знала кой е прекия ѝ ръководител и в случаите за отпуск документът посочен по-горе отива при прекия ръководител, той слага резолюция за разрешаване или не и след това се издавала заповед. Свидетелката заяви ,че не си спомня дали е издавала заповед на Ц. Б., с която не ѝ се разрешава ползването на платен годишен отпуск. Докато е работила в „Инфрастрой“ няма спомен колко пъти са издавани заповеди, с които не се разрешава ползването на платен годишен отпуск. Всъщност свидетелката не издавала заповеди, а само ги разпечатвала , въз основа на резолирано от прекия ръководител заявление, въведено в програмата и от нея се разпечатвала заповедта, но самата заповед не се изготвяла от свидетелката.Тя я разпечатвала , въз основа на заявление и резолюция.Управителят на фирмата подписвал заповедите за отпуски.В ответното дрежуство управителят на фирмата и прекият ръководител са различни лица като не си спомня дали е имало случай прекият ръководител да е разрешил отпуск, а управителят - не. Свидетелката е връчвала заповед, като длъжностно лице, на Ц. Б. за предупреждение за уволнение. Спомня си ,че била извикана в кабинет „Главен счетоводител“ - на В.К., за да връчи заповед за наказание, която обаче не била изготвена от свидетелката-тя само следвало да я връчи на Ц. Б.. При връчването на заповедта били следните лица:свидетелката , Ц. Б. и В.К. като не си спомня датата на връчване,както и вменените нарушения на лицето.Извикали Б. ,която взела заповедта и след като я прочела напуснала кабинета, без да се подпише,че я е получила .Свидетелката заяви още ,че през 2022 г. чула от Ц. Б. репликата: „Да сте живи и здрави, да ме клепете пред шефа!“. Това се случило в кабинет „Каса“, като свидетелката била заедно с К. РА., когато Б. пожела да ѝ бъде входираан болничен лист. Не помнела датата, но входирали по нейно желание документа и тръгвайки, тя отправила този коментар: „Да сте живи и здрави, да ме клепете пред шефа!“. По принцип свидетелката връчвала заповедите на лицата като заповедите се съхранявали в трудовите досиета на работниците и служителите.**Имало обаче и такива случаи , в които лицето пуска заявление, прекият ръководител казва устно: „Да, съгласни сме“, управителят не е на работа и се издава заповедта по-късно ,като може би са изключения тези случаи. Не се подписвали лицата, че са уведомени за право на отпуск дали се разрешава или отказва. Заповедите за отпуски не се връчвали срещу подпис.**

СВ. Л.-дъщеря на ищцата в показанията си сочи,че на 26.04.2022 г. майка ѝ и се обадила сутринта като споделила ,че не се чувства добре, че е с много силни болки и бала на лекар в гр.Пазарджик ,и че в момента пътува към Пловдив, за да може да я прегледат. По време на разговора им свидетелката била на работа ,но казала на майка си ,че лично ще я заведе на лекар ,за да я прегледа.С оглед болките на майка ѝ в рамото, гърдите, сърцебиене, лекарката преценила ,че майка ѝ следва да бъде приета в неврологията,но поради липса на места в болницата предложила да я приеме на следващия ден като за деня могат да ѝ направят обезболяваща инжекция на обяд и вечерта в 17 часа. Майка ѝ се съгласи, защото се нуждаела от спешно лечение и нямала избор и след като излязла от кабинета се обадила в счетоводството на дрежувството, в което работи ,защото не е на работа и за този ден няма пуснат отпуск.Свидетелката и казала да пусне телефона на високоговорител, за да чуе разговора ѝ. Майка ѝ се обадила на г-жа К. и ѝ обяснила , че е в болница и,че не е добре. Г-жа К. казала да не се притеснява, че не е нужно сега да носи молба за този ден, да си гледа здравето. Казала да донесе молбата с болничния, като я изпишат от болница, евентуално. Според свидетелката, ако при разговора лицето им било казало, че трябва да се занесе същия ден свидетелката щяла да излезе от работа и да я занесе до края на работния ден,но госпожата не казала такова нещо.На следващия ден 27.04.2022 г. майка ѝ постъпила в болница, а за този ден, в който не я приели в болничното заведение майка ѝ щяла да ползва отпуск според уговореното.

СВ. К. в показанията си сочи ,че работи в ответното дружество от 2013 г.,както и към момента, на длъжност „Главен счетоводител“ и били колеги с Ц. Б.. На 11.04. трябвало да се връчва заповед за „предупреждение за уволнение“ на Ц. Б. ,поради което „касиер-счетоводителят“ Д. Б. дошла в кабинета на свидетелката и извикали госпожа Б., за да ѝ бъде връчена тази заповед. Б. прочела заповедта, взела единия екземпляр, без да го подпише и хукнала към нейната стая по стълбите,като казала ,че че ще си търси правата по съдебен ред. Свидетелката слязла в стаята, ѝ и казала, че трябва да подпише заповедта и тогава да си вземе екземпляра. Б. казала , че няма да подпише, че ѝ е наредено да вземе екземпляр, без да подписва. Казала на двете колежки, които били в стаята да се качат като свидетели, че отказва да получи заповедта. К. уведомила управителя, че Б. отказва да се подпише на заповедта,но че си е взела един екземпляр. Тогава управителят слязъл при

нея, като свидетелката не знае какво двамата са разговаряли, след което Б. се качила и подписала заповедта, но имало „викане от страна на Б., „защо не я е уволнил дисциплинарно, за да го осъди, да си вземела заплатите, без да идва на работа“. Управителят не можел да ѝ обясни нещата – защото Б. крещяла и викала. След това се случило на 11.04., като Д. Б. трябвало да ѝ връчи тази заповед като касиер-счетоводител и ТРЗ, защото ѝ било задължение. Според свидетелката Ц. Б. говорела на висок тон с управителя, който нито я е обиждал, нито нагрубявал, а заповедта, която ѝ се връчвала била за „предупреждение за уволнение“, но поведението на Б. било проява на неуважение към управителя. Независимо какъв документ, според свидетелката ти се дава да подпишеш, не може да се държиш непристойно с управителя, и никой не си го е позволявал. Заяви още, че никога не е била наказвана дисциплинарно и нямала да реагира така с такива викове и кресъци. Щяла да говори с управителя, да си изясни нещата, какви са причините, защо, как се случва, може ли нещо да обясни, защо и какво е нарушила, като поведението на Б. предизвикало възмущение. По спомени на свидетелката на 26.04.2022 г. Ц. Б. и се обадила по телефона и ѝ казала, че не се чувства добре и трябва да влезе в болница за изследвания и, че в този ден не можела да дойде на работа, защото трябвало да се правят изследвания, но не ѝ били дали болничен, въпреки, че е в болничното заведение. Затова иска да си пусне отпуск и да каже на касиер-счетоводителя и на управителя, че не може да дойде на работа. Свидетелката ѝ отговорила, че ще предаде това, което Б. ѝ е казала, като информация на управителя и на касиера. След това Б. дошла след няколко дни, като в момента на разговора свидетелката не уведомила Б., че следва веднага да донесе молбата си за отпуска, защото тя знаела правилата във фирмата, че като се иска отпуск се пише молба, която се представя, да се резолира, за да се ползва отпуск. Б. дошла на 04.05.2022 г., и пуснала заявление за отпуск за 26.04.2022 г., при което свидетелката го предоставила на управителя, но той то резолирал с „Не“. К. му обяснила ситуацията, че Б. се обадила по телефона, че е в болница, но не можела да предостави болнични за 26-ти, тъй като не са ѝ дали от болницата, но управителят си сложил резолюцията. Когато Б. ѝ си обадила по телефона на 26.04.2022 година свидетелката информирала управителя за ситуацията с Б., но управителят нищо не ѝ казал, че този ден ще бъде самоотлъчка, а лицето като е болно е трябвало да си вземе болничен лист, а ако иска отпуск

управителят трябвало да разреши. В случая ако управителят ѝ бил казал ,че няма да ѝ разреши да ползва отпуск свидетелката щяла да я уведоми. Б. не поискала от нея да ѝ върне обаждане и да ѝ кажела нещо дали и се разрешава или не. Свидетелката не поискала от Б. да ѝ се донесе молба за отпуска още същия ден ,защото лицето казало ,че е в болница и че е зле . Действително заповед № 39 се генерирала от програмата ,която дружеството ползвало. В случая било записано самоотлъчка. След като пишело 0 на лицето не е разрешен отпуск. В показанията си свидетелката заяви още ,че в ответното дружество преки ръководители са както тя ,таки и управителя на дружеството, съгласно длъжностните характеристики. До дата 04.05.2022 година при постъпване на заявление –молби за ползване на платен годишен отпуск като пряк ръководител свидетелката е резулирала молбитите за отпуск, т.е дали е съгласна в тези заявени дни за отпуск от лице ,то да излезе в платен отпуск, защото трябвало да се създаде организация на работа в дружеството . Това лице ,което е в отпуск ,кой работник ,респективно служител ще го замества и вече управителя на дружеството разрешавал самата отпуска. Затова са тези резолюции съгласие. Дори да има резолюция „да“ управителят на дружеството можел да не издаде разрешение за отпуск и това са разписани вътрешни правила за отпуск в дружеството. Лицето си пускало молба за отпуск, съответно прекия ръководител я резолира и той или съответно лицето си я носи на управителя за разрешение за отпуск. На всички молба имало и резолюция на управителя, с която той разрешавал. По отношение на Б. свидетелката ѝ била пряк ръководител ,но управителят също ѝ бил пряк ръководител като в случая управителят сложил както резолюцията за пряк ръководител ,така и за управител. По спомени на свидетелката не е имало случаи да се откаже отпуск на лице. Не знае как и по какъв начин Б. е уведомявана ,че ѝ е разрешаван отпуск ,както и как и по какъв начин е уведомена ,че не ѝ е разрешен отпуск.

СВ. РА. в показанията си сочи, че работи в „Инфрастрой“ ЕООД на длъжност „Отчетник измервателни уреди“ от 2014 г. и с Ц. Б. били колеги през цялото време. На 19.04.2022 година Б. ѝ казала : „Да си жива и здрава, за да ме клепете пред шефовете“. В този ден Б. дошла в дружеството да си донесе болничния лист и при въпрос на свидетелката „Как си, Ц.?“ и тя ѝ отговорила: „Много съм добре. Да сте живи и здрави на двете с Д. Б., да ме клепете пред шефа. Вие така действате. Вие си действате по този начин. Аз си

действам по начина, по който си знам. Подавам си жалби, където е необходимо и си правя нещата, както аз смятам за добре.“ Свидетелката предполага ,че Б. смятала ,че я клеветят пред шефа им по някакъв начин,но те не са имали слечай да я обвиняват пред шефа за нещо извършено от Б..С нея били в съвсем нормални човешки отношения ,като отношения между колеги като свидетелката заемала длъжността „отчетник измервателни уреди“- отчитала водомерите на абонатите, контактувала с абонатите,обикаляла по адреси. Районът, за който отговаряла свидетелката е половината гр. Брацигово и с. Исперихово.Отивала в дружеството в 8 часа и в 8.30-9 ч., различно, тръгвала по адреси. В зависимост от това, колко е голям районът ѝ около 12 или 13-14 часа се връщала в дружеството. На посочената дата работела в касата, защото я почиствала - затова била там. Почиствали не само касата, а и цялата административна сграда,тъй като нямали чистачка в дружеството.Почиствали по график ,който си изработвали сами: една седмица почиствала свидетелката;следващата седмица другата ѝ колежка и т.н. Свидетелката си обикаля по адресите на абонатите ,след което си отчитала водомерите, а следобяд, когато ѝ е удобно или другата колежка, която почиства, почиствали сградата. С колежката ѝ Б. също били в нормални колегиални отношения.Не знае Ц. Б. дали е извършвала нарушения във връзка със служебните ѝ задължения. Ц. Б. се държала нормално със свидетелката и с другите им колеги. Поздравява ли се, говорили си по служба, вижда ли се ,и по мнение на свидетелката си работили добре с нея като не ѝ се е слечвало Б. да я подмине ,да я нагруби, да я засегне,или пренебрегне. А за случая, в който Б. ѝ пожелала на свидетелката да е здрава , за да я клепе, не знае причината за този отговор.Свидетелката си свършила работата в касата и така приключили нещата ,като не е правила нищо и не е уведомявала управителя.След това получила заповед от управителя да обясни какво се е случило на конкретната дата, и тя описала точно какво е станало,но го е направила, защото е имало писмена заповед и определения срок.Свидетелката и лицето Д. Б. получили заповед да обяснят какво се е случило на контретната дата като бил определен и три дневен срок ,като свидетелката спазила.Не с била много притеснена от случката с Б. , просто изпълнявала заповед. Не се е оплакала на някой за този случай. Не е била притеснена или обидена, или разстроена. Не знае и как е разбрало ръководството за този случай. Получила заповед да даде обяснения какво се

е случило и свидетелката изпълнила заповедта ,с което за нея случай приключвал.На него тя не е обърнала особено внимание и не го е приела на сериозно.Не е в конфликт с Ц. Б. .Тя не я е обиждала ,нито се е държала арогантно с нея като нито Б. е напругала свидетелката ,нито свидетелката е напругала Б.Просто в един работен колектив в течение на работата се разменят реплики във възникнали спорове за работата ,но свидетелката не ги приемала лично.По отношение на Ц. Б. нейният стил на говорене е да говори малко по- високо ,по-емоционална е , повишава тон, изразява си нещата, които усеща и може би не разбрана.Лично свидетелката не я възприема като конфликтна личност,а е приела Ц. с нейните характеристики и не се обижда от това, че говори по-високо, че повишава тон, че се изказва така.Свидетелката не одобрява отправените към нея реплика като не може да кажа във фирмата дали всички работещи спазват етиката и добрия тон.Според нея е възможно в отношения между колеги да възникнат спорове, размяната на реплики, но тя лично не им отдава такова голямо внимание.

За изясняване на спора от фактическа страна бе назначена и изслушана съдебно-техническа експретиза изготвена от вещото лице А. К. К. ,което в заключението си сочи ,че при извършената от него проверка в счетоводството на ответното дружество установило ,че счетоводството на дружеството използва програма „Регата“ в ТРЗ,в която се записват ведомости за заплати ,фишове за заплати ,заповеди или откази за разрешаване на отпуски,която програма е създадена от дружество KSoft“.Вещото лице осъществил вход в програмата избрал името Ц. Б. като се отворила процесната заповед № 39 като същата била записана в системата с наименование самоотлъчка и с дата 26.04.2022 година до дата 26.04.2022 година .При отваряне на процесната заповед се заредила бланка с посоченото съдържание.Бланката не разполагала с бутон за записване ,а само с бутон „печат“ и при натискането му се отпечатвал попълнен формуляр.Вещото лице установило ,че думата „Разрешавам“не можело да се променя и ,**че този елемент е елемен от оформлението на бланката и е заложен в програмата ,като не подлежи на потребителско настройване.Вещото лице е установило ,че наименованието на вида отпуск може да се промени от потребителя.Вещото лице е установило още ,че системата не пази данни за извършените промени по бланката.Разработчика на програмата е замислил бланката като част от функционалността на софтуера и та**

служила основно за разпечатване на съответната заповед на хартия. При разпита на вещото лице в съдебно заседание се установи ,че когато потребителят започва да попълва заповед за отпуск на дадено лице набирайки името му в системата автоматично изилизало неговата длъжност.Думата „разрешавам“ в заповедта се се отпечатвала от програмата,а думата самоотлъчка е ръчно введена в програмата и можело да се въведе във всеки един момент.

Заклучението е прието в с.з. и не е оспорено от страните.

От изложеното дотук сътъ прима следното :съдът е сезиран с иск с правно основание [чл. 357, ал. 1](#), вр. с [чл. 187](#) и [чл. 188, т. 2 от КТ](#).

По делото няма спор ,че ответното дружество е общинско предприятие образувано като ЕООД като принципалът си е сключил валиден договор за управление на основание чл.141,ал.7 от ТЗ във вр. с чл.51 от Закона за общинската собственост,с който е възложил управлението на дружеството на Димитър Велев.В договора ясно са разписани правомощията на управителя на дружеството едно от които е правото на управителя да налага дисциплинарни наказания на робтниците и служителите в дружеството ,поради което издадената заповед не е нищожна и с оглед на констатираното работодателят – ответник следва да установи, по пътя на пълното и пряко доказване с безспорни и годни доказателства, законосъобразността на процесната заповед, с която е наложил на работника – ищец дисциплинарно наказание.

Дисциплинарниите наказания се налагат и дисциплинарната отговорност се реализира, като се следва едно определено дисциплинарно производство. То обхваща четири основни въпроса: установяване на факта на нарушението на трудовата дисциплина; определяне на вида на дисциплинарното наказание; издаване на заповед за дисциплинарно наказание и връчване на тази заповед на лицето, извършило нарушението. Установяването на факта на нарушението се извършва от работодателя – установява извършването на определено по фактическия си състав нарушение на трудовата дисциплина, извършено от работника, като е длъжен да събере необходимите за това доказателства, които го потвърждават. В тази фаза от развитието на дисциплинарното производство, съгласно разпоредбата на [чл. 193, ал. 1 от КТ](#), работодателят е длъжен да изслуша работника или служителя или да

приеме писмените му обяснения. В случая от ищца са поискани писмени обяснения, като ищцата е дала такива.

При извършването на служебната проверка относно спазването на преклузивните срокове по [чл. 194, ал. 1 от КТ](#), съдът прецени, че същите са спазени.

На следващо място, при проверката по [чл. 195 от КТ](#), в процесната заповед е описано наришетялат „нарушението и кога е извършено и съответно законният текст, който според работодателят е нарушен.

Съдът пристъпи към изследване на другите обстоятелства, които следва да се установят в производството - налице ли е нарушение на трудовата дисциплина, извършено ли е виновно от работника, правилно ли е определен вида на наложеното наказание, съобразно критериите, визирани [чл. 189, ал. 1 от КТ](#). В тази насока настоящият състав приема следното:

Работодателят се позовава на нарушение по [чл. 187, ал. 1, т. 10 от КТ](#), според която разпоредба се касае за неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред, в колективния трудов договор или определени при възникването на трудовото правоотношение

Безспорно, на 11.04.2022 година ищцата е била извикана в канцеларията на главната счетоводителка В.К., за да ѝ бъде връчена предходна заповед за налагане на дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение,, „при което ищцата повишила тон и крещяла на главния счетоводител и на управителя на дружеството, а на 19.04.2022 година около 10:30 часа в кабинет „Каса“ на въпрос на колежка К. РА. - „Как си Ц.“ отговорила, че е много добре и пожелава на двете колежки да ги „клепе пред шефа“, което било неетично поведение, изразяващо се в наклеветяване/набеждаване на колега. Така както са описани от работодател нарушения, според настоящия състав не могат да се квалифицират като неизпълнение на някакво трудово задължение. По скоро както и самите свидетелки при разпита си го определиха е въпрос на възпитание и възприятие на дадена личност, а размяната на реплики, думи в даден колектив не би следвало да се използва от ръководството за разчистване на лични отношения с даден работник или служител и квалифициране на извършеното като дисциплинарно нарушение.

Безспорно е по делото ,че ищцата не се е явила на работа на 26.04.2022 година като от 27.04.2022 година до 10.06.2022 година е била във временна неработоспособност поради заболяване като е имала издадени болнични листове 2 броя за болнично лечение и продължение за домашно лечение.Установи се ,че на 26.04.2022 година ищцата е била на медицински преглед в гр.Пазарджик ,а в последствие и в гр.Пловдив ,за което е уведомила прекия си ръководител –гл.счетоводител на дружеството за невъзможността си да се яви на работа ,поради заболяването си и,че за този ден ще пусне молба за платен отпуск,на което прекият ѝ ръководител е дал положителен отговор.

Стратните не спорят ,че на 26.04.2022 година ищцата е била във временна неработоспособност. Легално определение на понятието временна неработоспособност е дадено в пар.1,т.34 от ДР на Закона за здравето-състояние ,при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради:остро,подостро или обострено хронично общо заболяване;злополука;професионална болест;лечение в чужбина;санитарно-курортно лечение ;належащ медицински преглед или изследване;карантина;отстраняване от работа по предписание на здравните органи;гледане на болен член или на карантиниран член от семейството ;належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед;изследване или лечение в същото или друго населено място ,в страната или в чужбина ,бременост и раждане ,гледане на здраво дете ,върнато от детско заведение поради карантина в заведението.

Съгласно чл.162 ,ал.1 от КТ работникът или служителът има право на отпуск при временна неработоспособност поради общо заболяване или професионална болест ,трудова злополука,за санитарно-курортно лечение и прилежащ медицински преглед или изследване,карантина ,отстраняване от работа по предписание на здравните органи,гледане на болен или на карантиниран член на семейството ,належащо придружаване на боленчлен от семейството за медицински преглед,изследване или лечение ,както и за гледане на здраво дете ,върнато от детско заведение поради карантина в заведението на детето като отпуските се разрешават от здравните органи предвидени в чл.162,ал.2 от КТ.В разпоредбата на чл.103,ал.2 от ЗЗ,чл.3,ал.1 от НМЕ и чл.3,ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ са определени компетентните органи ,които извършват медицинската експертиза за временна

неработоспособност и това са лекуващ лекар ,лекар по дентална медицина ,ЛКК,ТЕЛК и НЕЛК или в случая ищцата като осигурено лице е можела да се снабди с болничен лист за временна неработоспособност ,но е била заблудена от прекия си ръководител ,че ще ползва платен отпуск.

Работодателят при провеждане на дисциплинарното производство и при вземане на решението дали да наложи и какво дисциплинарно наказание, следва да има предвид всички обстоятелства, при които е извършено нарушението и безспорно налице ли е вина у работника,респективно служителят тъй като подлежат на наказване само виновно извършените **нарушения на трудовата дисциплина.** При решението на дисциплинарнаказващия орган дали да наложи дисциплинарно наказание следва да се държи сметка не само за факта за извършени нарушения, но и за техния характер, причината за извършването им, тежестта им, обстоятелствата при които са извършени и за поведението на наказания, т. е. за неговото отношение към извършеното. В случая, такава преценка, според съда, не е направена от наказващия орган.

Съдът намира, че виновно поведение при извършване на посоченото нарушение от страна на наказания служител – ищцата няма. Вината е съществен елемент на нарушението на трудовата дисциплина, без вина при неизпълнението на трудовите задължения няма нарушение на трудовата дисциплина и основание за налагане на дисциплинарна отговорност. В случая липсва виновно неизпълнение на трудовите задължения от страна на ищеца по изложените съображения.

От друга страна следва да се отбележи, че когато работодателят реши да наложи дисциплинарно наказание, той трябва да направи избор между дисциплинарните наказания по [чл. 188 от КТ](#). Това е оценъчна дейност, при която работодателят е длъжен да се ръководи от критериите на [чл. 189, ал. 1 от КТ](#) – тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и поведението на работника или служителя. Според съда, с оглед установените факти, извън горния извод, дори и да се приеме, че е налице формално нарушение на трудовата дисциплина /което не е така, защото законът изисква виновно поведение на работника, което в случая не е налице/, то работодателят не е извършил правилна преценка на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, не е съобразил тежестта му и е наложил

несъобразено с тези обстоятелства наказание.

С оглед всичко гореизложено, съдът намира наложеното дисциплинарно наказание "предупреждение за уволнение" за незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено, заедно с атакуваната заповед.

По изложените съображения исковата претенция следва да се уважи, като съдът отмени наложеното дисциплинарно наказание.

В тежест на ответното дружество следва да се възложат и направините от ответника разноси в размер на 960 лева като в случая възражението за прекомерност е неоснователно, тъй като възнаграждението е определено в минимален размер при условията на чл.7, ал.1, т.1 във вр. с ал.9 от Наредба №1 от 9 юли 2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения и по сметка на ПщРС д.т. в размер на 50 лева и разноси за вещо лице в размер на 298 лева

Водим от горните съображения, Пещерският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА ДИСЦИПЛИНАРНОТО НАКАЗАНИЕ "ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ ЗА УВОЛНЕНИЕ" наложено със Заповед № 26 от 08.06.2022 година от Управителя на „Инфрастрой“ ЕООД гр.Брацигово с ЕИК 822104625 със седалище и адрес на управление: гр.Брацигово ул. „Васил Петлешков“ № 33 на Ц. Г. Б. с ЕГН-***** от гр.Б*** като **НЕЗАКОННО.**

ОСЪЖДА „ИНФРАСТРОЙ“ ЕООД гр.Брацигово да заплати на Ц. Г. Б. разноси в размер на 960 лева-за един адвокат.

ОСЪЖДА „ИНФРАСТРОЙ“ ЕООД гр.Брацигово да заплати по сметка на ПщРС д.т. в размер на 50 лева и разноси за вещо лице в размер на 298 лева

Решението м о ж е да бъде обжалвано пред Пазарджишкия въззивен съд в двуседмичен срок от съобщението на страните, че е изготвено с мотивите.

Съдия при Районен съд – Пещера: _____